

Úgy tűnik, 2000 évvel ezelőtt, és azóta is ugyanolyan gondolatok, kétségek, aggodalmak, félelmek veszik körül a halál, az élet utáni lét vagy nemlét kérdését, mint ma.

Mindnyájunkat foglalkoztat időnként vagy folyamatosan, és nem tudunk szabadulni tőle.

Ha mások életéből-halálából szeretnénk tanulni, az sem segít. Látunk rendíthetetlenül hívőket, akik haláluk közeledtével kezdenek kételkedni, és olyanokat, akik - nem csupán túlvilágban nem hívőként, hanem harcos ateistaként - a haláluk közeledtével lesznek mélyen hívők.

Legszívesebben mennénk mi is Jézushoz, mint a kortársai, válaszoljon ő, mi az igazság, neki el tudnánk hinni, amit mond, és meg tudnánk nyugodni.

Ma, a 21. században csak az evangéliumok ránk maradt mondataiból próbáljuk megfejteni Jézus válaszát.

Lehet, hogy a szadduceusok olyan kérdéssel akarták sarokba szorítani Jézust, amire nem tud jó, igaz, vagy akár az Írásokkal, akár a tapasztalati világgal igazolható választ adni. Lehet, hogy a Jézust követő, hallgató embereket akarták megosztani, azzal, hogy vajon a szadduceus féle „nincs feltámadás”t, vagy a farizeusok féle „van feltámadás”t választja-e.

Valószínű azonban, hogy a hallgatók nagy része akkor is az igazságot szerette volna tudni. Hogyan is van ez, mi van, mi lesz odaát?

Jézus válasza válasz is, meg nem is. Kár, hogy nem voltunk ott, kár, hogy nem hallhattuk a teljes választ. Mit is jelent az, hogy „Ábrahám, Izsák és Jákob Istene? Mit is jelent az, hogy „nem a halottak Istene, hanem az élőké”?

A leírt válasz nem egyértelmű, nem világos számunkra. De hátha nem értette meg a hallgatóság. Hátha nem emlékeztek rá pontosan, hátha hiányosan írták le az evangélisták, hátha mást jelentett, mint amit mi gondolunk.

Van, akinek azt jelenti, hogy hagyatkozzunk teljesen a bibliára, abban van minden válasz, hiszen Jézus is arra hivatkozik.

Van, akinek azt jelenti, hogy Jézus ügyesen, frappánsan kibújt az egyértelmű állásfoglalás alól, így minkét oldal ámulva abbagyta a kérdezősködést, ne kérdezzünk mi se tovább.

Van, akinek azt jelenti, hogy ha Isten az élő Istene, akkor Ábrahám, Izsák és Jákob él, tehát van feltámadás.

Van, akinek azt jelenti, hogy Jézus Istene az „itt és most” Istene, az élőké, tehát nincs túlvilági élet.

Van, akinek azt jelenti, hogy Jézus sem tudta a választ, ezért terelte a szót az élő, az élet Istenére, arról ugyanis bőven volt mondanivalója.

Van, akinek azt jelenti, hogy Jézus szerint nem érdemes ilyen hiábavaló, megválaszolhatatlan kérdéseket feltenni. Az evilági élettel kell foglalkoznunk, azt kell szebbé, jobbá tenni, azzal is lenne éppen elég dolgunk.

Választhatunk, kereshetünk újabb magyarázatokat, vagy csak elcsendesedve hallgatunk egy kicsit, ugyanúgy, mint az akkori tudni vágyók...

*Polinger Ágnes (Budapest)*